

Haj, husičky, koľem
nad tým naším dvorem,
ostávajúť tady,
má maměnko, z Bohem.

Zeber si, Aničko,
všecky svoje cnosti,
co sis nazbírala
od svéj maľučkosti.

Všecko sem zebrała,
nic sem nenechała,
enom ten klíneček
co visal věneček.

Z Bohem zostávajúť,
moje kamarádky,
nasadíte si kvítí
do mojéj zahrádky.

Z Bohem ostávajúť,
Vaňharovy kľučky,
keré chytávaly
Jozefčiny ručky.

901.

Z Březůvek.

Suš. 449, Bart. I. 29.

Živě.

Koľem hu - si-čky, ko-ľem ej nad tým naším dvorem, ej ro - di-
čo-vé mo-ji zo-stá-vaj - te tu z Bohem.

Koľem, husičky, koľem
ej nad tým naším dvorem,
ej rodičové moji,
zostávajúť tu z Bohem.

Všecko si možeš zebrať
ej aj ty svoje cnosti,
ej co sis najednała
ej od svéj maľučkosti.

Koľem, husičky, koľem,
ej nad tým naším dvorem,
ej galánové moji
zostávajúť tu z Bohem.

Ej ľúto-ji, dēvečko,
ej ľúto-ji ti bude,
ej dyž tvoja maměnka
na travěnku pŕjde?

Ej všecko sem zebrała,
ej nic sem nenechała,
ej enom ten klíneček
ej co visal věneček.

Ej na travěnku pŕjde,
ej ušubraná bude,
ľúto-ji ti, ceruško,
ja ľúto-ji ti bude?

902.

Z Alexovic.

Ze-ber si, ce - ru-ško, co je tvý - - ho, juž mu-síš
ze svýho, juž mu-síš ze svý-ho do ci - zí - ho.